

Уторопчук Марія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., доцент кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу Васіна А.Ю.)

СУТНІСТЬ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ТА ЇЇ РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

У забезпеченні сталого розвитку та життєдіяльності територіальної громади важлива роль належить соціальній сфері, яка продукує блага для задоволення потреб людини, відповідно, відображає рівень і якість життя жителів територіальної громади. Соціальна сфера є складною системою, що формує основу потенціалу територіальної громади, її сталого розвитку та конкурентоспроможності.

Базуючись на трактуванні науковцями соціальної сфери як «сукупності галузей, що безпосередньо пов'язані та найбільше визначають рівень життя населення та доступність для нього основних благ, необхідних для формування і розвитку особистості» [1], соціальна сфера територіальної громади структурно може бути визначена як сукупність усіх інституцій відтворення й духовного розвитку населення, які формують суспільний простір відтворення людини і функціонують на території територіальної громади.

Водночас необхідно розмежовувати поняття «соціальна сфера» і «соціальна інфраструктура». Соціальна інфраструктура є складовою соціальної сфери і стійкою сукупністю матеріально-речових елементів, що створюють умови для задоволення всього комплексу потреб, з метою відтворення людини та за своєю внутрішньою організацією система установ, підприємств та органів управління, що забезпечують функціонування всіх інститутів соціальної сфери.

До соціальної сфери належать освіта, культура, охорона здоров'я, соціальне забезпечення, фізична культура, громадське харчування, пасажирський транспорт, зв'язок. Найбільш значущими функціями соціальної сфери у забезпеченні життєдіяльності територіальної громади є:

- створення умов для формування прогресивних тенденцій у демографічних процесах;
- відтворення робочої сили, що якісно відповідає потребам розвитку місцевої економіки;
- ефективне використання трудових ресурсів;
- забезпечення оптимальних житлово-комунальних і побутових умов життя населення;
- поліпшення і збереження фізичного здоров'я населення;
- раціональне використання вільного часу людей.

Функціонування і розвиток організацій і підприємств соціальної сфери безпосередньо пов'язані та визначають спосіб і рівень життя людей, їх добробут, споживання. В цьому зв'язку, політика щодо розвитку соціальної сфери територіальних громад має базуватись на таких основних принципах соціальної політики:

- справедливості (підтримку отримують не всі, а лише ті люди, які справді її потребують);
- адресності (на основі індивідуального підходу, а не всім порівну);
- субсидіарності (всі проблеми, які можуть ефективно вирішуватися на місцях, повинні реалізуватись місцевою владою);
- доступності, тобто максимальне наближення послуг до споживача та забезпечення якості послуг.

В умовах реформування моделі перерозподілу бюджетно-фінансових ресурсів, формування зон відповідальності органів управління місцевого рівня виникають нові виклики та ризики розвитку соціальної сфери територіальних громад. Тому виникає необхідність пошуку шляхів удосконалення управління соціальною сферою та підвищення якості послуг, які нею надаються із залученням потенціалу органів місцевого самоврядування, громадських організацій, підприємницьких структур територіальної громади.

Використані джерела

1. Куценко В.І. Соціальна сфера: реальність і контури майбутнього (питання теорії і практики) : [монографія]; за наук. ред. Б.М. Данилишина. Ніжин : Аспект-Поліграф, 2008. 818 с.

Феделещак Наталія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

ПІДВИЩЕННЯ СПРОМОЖНОСТІ РОБОТИ СЛУЖБ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНІ ВЛАДИ

Одним із пріоритетів реформування державної служби в Україні та управління людськими ресурсами є формування та забезпечення ефективних і дієвих служб управління персоналом у кожному державному органі, зокрема, шляхом посилення їх спроможності з метою розвитку сучасного управління людськими ресурсами. Спроможність таких служб передбачає здатність самостійно або через взаємодію з відповідними структурними підрозділами, інституціями здійснювати покладені на неї завдання і функції та досягати